

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 30 Αυγούστου 2019 με την εξής σύνθεση:
Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Πρόεδρος, Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής και
Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 22.07.2019 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 931/23.07.2019 της Ατομικής Επιχείρησης
με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....»
που εδρεύει στον, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ (Κ.Θ.Β.Ε.)» (εφεξής αναθέτουσα αρχή) και

Της παρεμβαίνουσας Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία
«.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον
....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να
ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της
39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του
Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε
ομόφωνα και εγκρίθηκε: α) το από 19.06.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 1 και β) το
από 10.07.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 3 της Επιτροπής Διενέργειας και
Αξιολόγησης Προσφορών του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που απορρίφθηκε
ως απαράδεκτη η προσφορά της και αποκλείστηκε από τον επίμαχο
διαγωνισμό και κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά της Ετερόρρυθμης
Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο

«.....» και αναδείχθηκε αυτή ως προσωρινή ανάδοχος του διαγωνισμού.

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή και να διατηρηθεί σε ισχύ η υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα και εγκρίθηκε: α) το από 19.06.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 1 και β) το από 10.07.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 3 της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του Διαγωνισμού.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ (Κ.Θ.Β.Ε.)» ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ανοιχτό Διαγωνισμό, με αριθμό πρωτοκόλλου Διακήρυξης 1276/20.05.2019 και Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) 72057, η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 24.05.2019, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) 19PROC005003006, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, αποκλειστικά βάσει τιμής, για την ανάδειξη αναδόχου για την παροχή «ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΟΙΧΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ», (CPV 90911200-8), συνολικού προϋπολογισμού διακοσίων δέκα χιλιάδων εξακοσίων είκοσι ενός ευρώ και είκοσι επτά λεπτών (210.621,27 €) περιλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, ήτοι προϋπολογισμού χωρίς Φ.Π.Α. 24% εκατόν εξήντα εννέα χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα πέντε ευρώ και ογδόντα επτά λεπτών (169.855,87 €), με δικαίωμα

Αριθμός Απόφασης: 1044/2019

προαίρεσης έξι χιλιάδων επτακοσίων τριάντα τεσσάρων ευρώ και τριάντα δύο λεπτών (6.734,32 €) περιλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, διάρκειας δώδεκα (12) μηνών, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 13^η Ιουνίου 2019 και ώρα 11:30 π.μ. και ημερομηνία ηλεκτρονικής αποσφράγισης των προσφορών, την 19^η Ιουνίου 2019, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:00 π.μ. Η προσφεύγουσα επιχείρηση υπέβαλε εμπρόθεσμα στις 12.06.2019 και ώρα 15:40:27 μ.μ. την υπ' αριθμ. 139781 προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση Προσφυγή της στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, η οποία αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 12.07.2019, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα επιχείρηση κατέθεσε στις 22.07.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. την υπό κρίση προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα επιχείρηση επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή της ότι η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφορά της και αποκλείστηκε από τον επίμαχο διαγωνισμό και κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά της Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και αναδείχθηκε αυτή ως προσωρινή ανάδοχος του διαγωνισμού, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή της, να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα και εγκρίθηκε: α) το από 19.06.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 1 και β) το από 10.07.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 3 της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του Διαγωνισμού, καθώς και κάθε άλλη προγενέστερη ή μεταγενέστερη πράξη ή παράλειψη, κατά το μέρος που

Αριθμός Απόφασης: 1044/2019

απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφορά της και αποκλείστηκε από τον επίμαχο διαγωνισμό και κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά της Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και αναδείχθηκε αυτή ως προσωρινή ανάδοχος του διαγωνισμού.

4. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου 288137910950 0917 0021), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 19.07.2019 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας Πειραιώς, ποσού οκτακοσίων εβδομήντα επτά ευρώ (877,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίμαχος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης: 1044/2019

10. Επειδή, στις 24.07.2019, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.

11. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 29.07.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 29 Ιουλίου 2019 παρέμβαση της Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον Δήμο Θεσσαλονίκης, οδός 26^{ης} Οκτωβρίου, αρ. 28, Τ.Κ. 54627, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι έχει ήδη ανακηρυχθεί προσωρινή ανάδοχος του διαγωνισμού. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

12. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από την Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1186/29.07.2019 Πράξης της «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Αναθέτουσας Αρχής προ Χορήγησης Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε και υπέβαλε, εντός της οριζόμενης προθεσμίας και συγκεκριμένα στις 30.07.2019, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

13. Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα επιχείρηση, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, η οποία απορρίφθηκε, κατά το μέρος που επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης σχετικά με την απόρριψη της προσφοράς της, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την

επίκληση βλάβης εκ μέρους της, λόγω του ότι η προσφορά της κρίθηκε απορριπτέα και συνεπακόλουθα θεμελιώνει κατ' αρχήν βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, καθώς σε περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, με συνέπεια την αποδοχή της προσφοράς της, η τελευταία θα μπορέσει να αξιολογηθεί και στα επόμενα στάδια του διαγωνισμού.

14. Επειδή, όπως παγίως έχει κριθεί από τη νομολογία, διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται από διαγωνισμό δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος (βλ. ΕΑ ΣτΕ 301/2011, 748/2010, 1317/2009, ΣτΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, όμως, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του κοινοτικού (ενωσιακού πλέον) δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, με έννομο συμφέρον προβάλλει ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αιτιολόγησε την αιτιολογία αποκλεισμού του (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009, κ.α.). Εξάλλου, εφόσον ίσταται ο αποκλεισμός του προσφεύγοντος, άνευ εννόμου συμφέροντος, καταρχήν, προβάλλονται λόγοι που αφορούν πλημμέλειες των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων (ΣτΕ Ολ 697/1951 κ.α.), εφόσον πάντως, οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με τη διασφάλιση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως (βλ. ΕΑ ΣτΕ 174/2016, 379-380/2012, πρβλ. ΕΑ 44/2012, 259/2012, 450/2011, κ.α., βλ. βλ. Πυργάκη «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», σελ. 430 επ. παρ. 12.6.5.).

15. Επειδή, περαιτέρω, ως προς την προβολή λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίοι αφορούν πλημμέλειες της προσφοράς της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και ήδη παρεμβαίνουσας, λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Συγκεκριμένα, υπό το φως των εξελίξεων και των ζυμώσεων που σημειώνονται σε νομολογιακό επίπεδο τόσο ενώπιον του ΔΕΕ όσο και ενώπιον του ΣΤΕ αναφορικά με το έννομο συμφέρον (βλ. αναλυτικά τη μελέτη του Παρέδρου του ΣΤΕ, Νικόλαου Κ. Μαρκόπουλου, «Το έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος οικονομικού φορέα για την προσβολή πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων»), η προσφεύγουσα κρίνεται ότι έχει κατ' αρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, σύμφωνα με τα αμέσως κατωτέρω εκτιθέμενα. Όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (L 395/33/30.12.1989), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, δυνάμει της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11^{ης} Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των Οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων (L 335/31/20.12.2007) και δη τη σκέψη 17 του προοιμίου της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ, του άρθρου 1, παρ. 3 της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) το νέο άρθρο 2α, παρ. 2, εδάφιο β', ορίζει ότι: *«Οι προσφέροντες θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι εφόσον δεν έχουν αποκλεισθεί ακόμη οριστικά. Ο αποκλεισμός είναι οριστικός εφόσον έχει κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και έχει θεωρηθεί νόμιμος από ανεξάρτητο όργανο προσφυγής ή, εάν δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί προσφυγή.»*. Συγκεκριμένα, όπως κρίθηκε από το ΔΕΕ (Απόφαση της 11^{ης} Μαΐου 2017, υπόθεση C-131/16, Archus sp. z o.o. & Gama Jacek Lipik κατά Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., EU:C:2017:358, σκέψεις 51 και 55-59): *«51. ...στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης,*

κάθε προσφέρων έχει έννομο συμφέρον που αντιστοιχεί στον αποκλεισμό της προσφοράς των άλλων, με σκοπό να του ανατεθεί η δημόσια σύμβαση (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4^{ης} Ιουλίου 2013, *Fastweb*, υπόθεση C-100/12, EU:C:2013:448, σκέψη 33, της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 27, καθώς και της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2016, *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* υπόθεση C-355/15, EU:C:2016:988, σκέψη 29), ανεξαρτήτως του αριθμού των μετεχόντων στη διαδικασία και του αριθμού των μετεχόντων οι οποίοι άσκησαν προσφυγή (βλ., συναφώς, απόφαση της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 29).» και ακολούθως: «55. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο προσφέρων που άσκησε την προσφυγή έχει έννομο συμφέρον να απορριφθεί η προσφορά του αναδόχου, πράγμα το οποίο μπορεί ενδεχομένως να καταλήξει στη διαπίστωση της αδυναμίας της αναθέτουσας αρχής να επιλέξει νομότυπη προσφορά (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4^{ης} Ιουλίου 2013, *Fastweb*, υπόθεση C-100/12, EU:C:2013:448, σκέψη 33, καθώς και της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 24).

56. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 2α, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/13, όπου προβλέπεται ρητώς δικαίωμα των προσφερόντων οι οποίοι δεν έχουν αποκλεισθεί οριστικώς να προσφεύγουν, μεταξύ άλλων, κατά των αποφάσεων των αναθετόντων φορέων για την ανάθεση σύμβασης.

57. Είναι ασφαλώς αληθές ότι το Δικαστήριο έκρινε, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2016, *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* (υπόθεση C-355/15, EU:C:2016:988, σκέψεις 13 έως 16, 31 και 36), ότι ο προσφέρων του οποίου η προσφορά απορρίφθηκε από την αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης ενδέχεται να μην έχει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της απόφασης για την ανάθεση της εν λόγω σύμβασης. Παρά ταύτα, στην υπόθεση εκείνη, η απόφαση περί αποκλεισμού του οικείου προσφέροντος επικυρώθηκε με απόφαση η οποία περιβλήθηκε την ισχύ

δεδικασμένου προτού αποφανθεί το δικαστήριο που επιλήφθηκε της προσφυγής κατά της απόφασης για την ανάθεση της δημόσιας σύμβασης, οπότε ο εν λόγω προσφέρων έπρεπε να θεωρηθεί ως οριστικώς αποκλεισθείς από τη διαδικασία σύναψης της επίμαχης δημόσιας σύμβασης.

58. [...]. Υπό τις συνθήκες αυτές, η έννοια της συγκεκριμένης σύμβασης του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13 μπορεί, κατά περίπτωση, να αφορά την ενδεχόμενη κίνηση νέας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης.

59. Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι η οδηγία 92/13 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία μια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης κατέληξε στην υποβολή δύο προσφορών και στην ταυτόχρονη έκδοση δύο αποφάσεων από την αναθέτουσα αρχή εκ των οποίων η πρώτη απορρίπτει την προσφορά ενός εκ των προσφερόντων και η δεύτερη αναθέτει τη δημόσια σύμβαση στον άλλον, ο αποκλεισθείς προσφέρων ο οποίος ασκεί προσφυγή κατά των ανωτέρω δύο αποφάσεων πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την απόρριψη της προσφοράς του αναδόχου, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι η έννοια της «συγκεκριμένης σύμβασης» του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/13 μπορεί, κατά περίπτωση, να αφορά την ενδεχόμενη κίνηση νέας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης.». Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, η προσφεύγουσα, καίτοι η προσφορά της απορρίφθηκε από την αναθέτουσα αρχή, δεν έχει καταστεί ακόμα «τρίτος» ως προς τη συνέχιση του εν λόγω διαγωνισμού (βλ. συναφώς και ΕΑ ΣΤΕ 22/2018, σκ. 71-73, πρβλ. και ΕΑ ΣΤΕ 130/2018), καθώς ο αποκλεισμός της, δεν έχει εισέτι καταστεί οριστικός. Ως εκ τούτου, όπως δέχεται πλέον και το ΔΕΕ (βλ. αναλυτικά τη μελέτη του Παρέδρου του ΣΤΕ, Νικόλαου Κ. Μαρκόπουλου, «Το έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος οικονομικού φορέα για την προσβολή πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων», σελ. 10 και Dr. Albert Sanchez-Graells, ECJ extends the Manova principles to the submission of samples & clarifies the scope of remedies directive in a procurement setting (C-131/16), διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://albert-sanchezgraells.squarespace.com/?offset=1495004700399>), το έννομο

συμφέρον αποκλεισθέντος υποψηφίου, καταλαμβάνει και το συμφέρον ματαίωσης του διαγωνισμού στο στάδιο ανάθεσης του διαγωνισμού, με την προσδοκία επαναπροκήρυξης της ίδιας ακριβώς διαγωνιστικής διαδικασίας, στην οποία ο προσφεύγων, με διορθωμένα τα πλημμελή δικαιολογητικά του, θα μπορέσει εκ νέου να λάβει μέρος νόμιμα στη νέα προκηρυχθείσα διαγωνιστική διαδικασία, όπως εν προκειμένω. Η ανωτέρω ερμηνεία εναρμονίζεται και με το δικαιοπολιτικό σκοπό θεσπίσεως, από την Οδηγία 2007/66, της διατάξεως του άρθρου 2α της Οδηγίας 89/665 και της Οδηγίας 92/13, ο οποίος συνίσταται στην ανάγκη πρόβλεψης αποτελεσματικής προσφυγής στο χρονικό στάδιο *«μεταξύ της απόφασης για ανάθεση σύμβασης και της σύναψης της σχετικής σύμβασης»*. Συνεπώς, κατ' αρχήν παραδεκτά ασκείται η υπό κρίση προσφυγή από άποψη εννόμου συμφέροντος.

Νομίμως και παραδεκτώς φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

16. Επειδή, εφαρμοστέος στον επίμαχο διαγωνισμό είναι ο Ν. 4412/2016 και ιδίως, το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 102 «Συμπλήρωση-αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών» (άρθρο 56 παρ. 3 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ).

17. Επειδή, στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010, ως ισχύει και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: *«1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:*

α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.

β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.

γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.

δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων.

ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.

στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.»

***Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 1 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

«2.α) Οι πράξεις επιβολής προστίμου που επιβάλλονται σε βάρος εταιρειών παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης καταχωρούνται στο αντίστοιχο «Μητρώο Παραβατών Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών Καθαρισμού ή/και Φύλαξης» που τηρείται στη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Συντονισμού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

β) Η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των προσφορών, να υποβάλει γραπτό αίτημα προς τη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Συντονισμού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για τη χορήγηση πιστοποιητικού, από το οποίο να προκύπτουν όλες οι πράξεις επιβολής προστίμου που έχουν εκδοθεί σε βάρος εκάστου των υποψήφιων εργολάβων. Το πιστοποιητικό αποστέλλεται στην αναθέτουσα αρχή μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της προθεσμίας, η αναθέτουσα αρχή δικαιούται να προχωρήσει στη σύναψη της σύμβασης.

«γ) Η αναθέτουσα αρχή αποκλείει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης εάν έχουν επιβληθεί σε βάρος τους, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς, τρεις (3) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 2063/Δ1632/2011 (Β` 266), όπως εκάστοτε ισχύει, ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά, από τρεις (3) διενεργηθέντες ελέγχους ή δύο (2) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν την αδήλωτη εργασία, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά από δύο (2) διενεργηθέντες ελέγχους. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποκλείσει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης: αα) οι οποίες έχουν κηρυχθεί έκπτωτες κατ` εφαρμογή της παραγράφου 7 του παρόντος μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς ή ββ) στις οποίες έχει επιβληθεί η κύρωση της προσωρινής διακοπής της λειτουργίας συγκεκριμένης παραγωγικής διαδικασίας ή τμήματος ή τμημάτων ή του συνόλου της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης κατ` εφαρμογή της παρ. 1B του άρθρου 24 του ν. 3996/2011 (Α` 170) μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς.».

***Η περ.γ' αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 39 παρ.Β του Ν.4488/2017, ΦΕΚ Α 137/13.9.2017.

δ) Για το χρονικό διάστημα που δεν καλύπτεται από το «Μητρώο Παραβατών Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών Καθαρισμού ή/και Φύλαξης» οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης προσκομίζουν υποχρεωτικά ένορκη βεβαίωση του νομίμου εκπροσώπου αυτών ενώπιον συμβολαιογράφου, περί μη επιβολής σε βάρος τους πράξης επιβολής προστίμου για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας.»

Αριθμός Απόφασης: 1044/2019

***Η πιο πάνω νέα παράγραφος 2 προστέθηκε με την παράγραφο 2 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

«3. Στη σύμβαση που συνάπτει η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή με τους εργολάβους περιλαμβάνονται τα στοιχεία α έως στ της πρώτης παραγράφου, καθώς και ειδικός όρος για την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου. Όταν δεν αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και όροι, η σύμβαση είναι άκυρη και απορρίπτεται η δαπάνη πληρωμής.»

***Η παράγραφος 3 (πρώην 2) αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 3 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

4 3. Εργολάβος που αναθέτει την εκτέλεση του έργου ή μέρος του έργου σε υπεργολάβο, υποχρεούται άμεσα να ενημερώνει εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, έναντι των εργαζομένων για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών.

«5. Όταν οι υπηρεσίες ή οι επιτροπές παρακολούθησης καλής εκτέλεσης του έργου του αποδέκτη των υπηρεσιών διαπιστώνουν παραβάσεις των όρων του παρόντος άρθρου κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου, η σύμβαση καταγγέλλεται από την αναθέτουσα αρχή. Όταν οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση δεν ικανοποιούνται, καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζομένους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.»

***Η παράγραφος 5 (πρώην 4) αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 4 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

***Η περίπτωση β' της παρ.6 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 11 του άρθρου 24 Ν.3996/2011, ΦΕΚ Α 170/5.8.2011.

6. (5). Στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα (50) άτομα και υποχρεούνται από την κείμενη νομοθεσία, τον οργανισμό ή τον κανονισμό τους να προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη, εφαρμόζονται οι προηγούμενες παράγραφοι. Όταν

δεν έχουν τέτοια υποχρέωση και συνάπτουν σύμβαση εργολαβίας του περιεχομένου της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

«7. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαπιστώνουν παραβάσεις που αφορούν την αδήλωτη εργασία, την παράνομη απασχόληση αλλοδαπών ή παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ενημερώνουν εγγράφως την αναθέτουσα αρχή. Επίσης, ενημερώνουν εγγράφως την αναθέτουσα αρχή για τις πράξεις επιβολής προστίμου που αφορούν τις ανωτέρω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Η πράξη επιβολής προστίμου στον εργολάβο για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται από τις κείμενες διατάξεις ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας για δεύτερη φορά κατά τη διάρκεια λειτουργίας της σύμβασης οδηγεί υποχρεωτικά στην καταγγελία της σύμβασης από την αναθέτουσα αρχή και στην κήρυξη του εργολάβου έκπτωτου.»

***Η παράγραφος 7 (πρώην 6),όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ.11 του άρθρου 24 Ν.3996/2011,ΦΕΚ Α 170, αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 5 άρθρου 22 Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

8 7. Ο εργολάβος υποχρεούται να εφοδιάζει τους εργαζόμενους με αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα αυτής όταν απασχολούνται εκτός της έδρας της επιχείρησης.».

18.Επειδή, περαιτέρω, στο Κεφάλαιο 2 της διακήρυξης με τίτλο «ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ», στο άρθρο 2.4 με τίτλο «Κατάρτιση-Περιεχόμενο Προσφορών», άρθρο 2.4.4 με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» (σελ. 22-23), ορίζεται ότι: «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, βάσει της τιμής.

Η τιμή της παρεχόμενης υπηρεσίας δίνεται σε ευρώ.

Στον (υπο)φάκελο με την ένδειξη «Οικονομική Προσφορά» περιλαμβάνεται η οικονομική προσφορά του προσφέροντα (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV)

Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απορρίψεως στον (υπό) φάκελο «Οικονομική Προσφορά».

Η οικονομική προσφορά, συντάσσεται συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Στην συνέχεια, το σύστημα παράγει σχετικό ηλεκτρονικό αρχείο, σε μορφή pdf, το οποίο υπογράφεται ψηφιακά και υποβάλλεται από τον προσφέροντα. Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος και του παραγόμενου ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου πρέπει να ταυτίζονται. Σε αντίθετη περίπτωση, το σύστημα παράγει σχετικό μήνυμα και ο προσφέρων καλείται να παράγει εκ νέου το ηλεκτρονικό αρχείο pdf.

Εφόσον η οικονομική προσφορά δεν έχει αποτυπωθεί στο σύνολό της στις ειδικές ηλεκτρονικές φόρμες του συστήματος, ο προσφέρων επισυνάπτει ψηφιακά υπογεγραμμένα τα σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία.

Η οικονομική προσφορά του συμμετέχοντος θα πρέπει να έχει συνταχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε:

α. Η προσφερόμενη τιμή πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια από την οικονομική προσφορά, η οποία θα πρέπει να είναι διαμορφωμένη σύμφωνα με όσα ζητούνται από την παρούσα διακήρυξη. Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα.

Διευκρινίζεται ότι το ποσό για το σύνολο του έργου χωρίς Φ.Π.Α. πρέπει να αποτυπώνεται στο σύστημα.

β. Οι τιμές πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο των επιβαρύνσεων, εκτός από τον Φ.Π.Α. (αποδοχές εργαζομένων, ασφαλιστικές εισφορές, διοικητικό κόστος, κρατήσεις υπέρ τρίτων, και εργολαβικό κέρδος) και κάθε είδους άλλη δαπάνη (π.χ. έξοδα μεταφοράς, κόστος ασφάλισης, χρηματοοικονομικά έξοδα κ.λπ.) που βαρύνουν τον ανάδοχο και θα πρέπει να έχουν συνυπολογισθεί στην προσφορά.

Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου **3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%**.

Σε ιδιαίτερη στήλη των ως άνω τιμών ο Υποψήφιος Ανάδοχος θα καθορίζει το ποσό με το οποίο θα επιβαρύνει αθροιστικά τις τιμές αυτές με τον Φ.Π.Α.

Η τιμή θα έχει υπολογισθεί στα πλαίσια της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.), που αφορά τους εργαζόμενους στις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών καθαρισμού και τους κανόνες της εργατικής νομοθεσίας και δε θα υπολείπεται των κατωτάτων ορίων της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Οι τιμές της προσφοράς είναι σταθερές και δεσμευτικές για τον ανάδοχο για όλη τη διάρκεια της σύμβασης. Αποκλείεται η αναπροσαρμογή ή αναθεώρηση των τιμών της προσφοράς ή οποιαδήποτε αξίωση του αναδόχου πέραν του αντιτίμου για τις υπηρεσίες που θα παρέχει στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, βάσει των τιμών της προσφοράς του και θα ισχύουν και θα δεσμεύουν τον Ανάδοχο, μέχρι την πλήρη εκτέλεση της σύμβασης.

Απαραράβτος όρος με ποινή αποκλεισμού, είναι η Οικονομική προσφορά να περιλαμβάνει βάσει του ν. 3863/2010, άρθρο 68 («Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών») όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 22 του ν. 4144/13, άρθρο 39 του ν.4488/2017 σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς τα κάτωθι στοιχεία:

- 1) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.
- 2) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.
- 3) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι (την οποία θα υποβάλλουν ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ στο σύστημα και θα προσκομίσουν σε αντίγραφο)
- 4) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. (Το εργατικό κόστος θα είναι σύμφωνα και με τις ώρες και το προσωπικό που έχουν δηλώσει οι υποψήφιοι ανάδοχοι. Το εργατικό κόστος θα πρέπει να υπολογισθεί στη βάση του συμβατικού ημερομισθίου που προβλέπεται από την οικεία Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασία (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.), τις ανάλογες προσαυξήσεις τους (οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την οικεία Κ.Σ.Σ.Ε.), τα επιδόματα κ.λπ.)
- 5) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά των αποδοχών.

6) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

7) Το Εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους.

8) Το εργολαβικό τους κέρδος και

9) Τις νόμιμες, υπέρ Δημοσίου και τρίτων, κρατήσεις. [...].

Η οικονομική προσφορά θα πρέπει να είναι σύμφωνη με το ΕΝΤΥΠΟ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» που περιλαμβάνεται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV της παρούσας διακήρυξης. Η Επιτροπή του Διαγωνισμού, διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους συμμετέχοντες, στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση του εύλογου ή μη των προσφερόμενων τιμών, οι δε συμμετέχοντες υποχρεούνται να παρέχουν αυτά. Η ευθύνη όμως για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον Υποψήφιο Ανάδοχο.

Οικονομικές προσφορές που δεν καλύπτουν τουλάχιστον το κόστος των αμοιβών και της ασφάλισης του προσωπικού καθαριότητας που θα χρησιμοποιηθεί, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ισχύουσα, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, οικεία Συλλογική Σύμβαση των εργαζομένων σε Ιδιωτικές Εταιρίες-Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών Καθαριότητας όλης της χώρας και δεν πληρούν τους όρους υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων κ.λπ., καθώς και τα άλλα νόμιμα κόστη δεν θα γίνουν δεκτές.

Επίσης, διευκρινίζεται ότι προσφορές που δεν θα καλύπτουν τα διάφορα άλλα κόστη (λειτουργικά έξοδα, εργολαβικό κέρδος και κρατήσεις υπέρ τρίτων) θα απορρίπτονται, ως τυπικά απαράδεκτες και δεν θα αξιολογούνται.

Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες α) δεν δίνεται η τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης.».

19.Επειδή, στο κεφάλαιο 4 της διακήρυξης με τίτλο «ΟΡΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ», άρθρο 4.3 με τίτλο «Όροι εκτέλεσης της σύμβασης» (σελ.

30), παρ. 4.3.1, ορίζεται ότι: «4.3.1 Κατά την εκτέλεση της σύμβασης ο ανάδοχος τηρεί τις υποχρεώσεις στους τομείς του περιβαλλοντικού, κοινωνικοασφαλιστικού και εργατικού δικαίου, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικοασφαλιστικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α' του ν.4412/2016 καθώς επίσης και τα στοιχεία που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως στ' της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 (Α' 115), όπως εκάστοτε ισχύει, καθώς και ο ειδικός όρος της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου.

Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων από τον ανάδοχο και τους υπεργολάβους του ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση της σύμβασης και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους.».

20.Επειδή, στο κεφάλαιο 5 της διακήρυξης με τίτλο «ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ», άρθρο 5.1 με τίτλο «Τρόπος πληρωμής», παρ. 5.1.2 (σελ. 32), ορίζεται ότι: «Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή της υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις:

α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων επιβάλλεται (άρθρο 4 Ν.4013/2011 όπως ισχύει)

β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016

γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016).

δ) Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%. 33

ε) Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού.

στ) Ο Ανάδοχος επιβαρύνεται με κάθε νόμιμη ασφαλιστική εισφορά και κράτηση υπέρ νομικών προσώπων ή άλλων Οργανισμών, η οποία κατά νόμο βαρύνει τον Ανάδοχο. Απαιτήσεις του Ανάδοχου για οποιαδήποτε πληρωμή, δε θα γίνονται δεκτές άνευ της εκ μέρους του καταθέσεως των αντίστοιχων παραστατικών στοιχείων και εγγράφων (τιμολόγια, αποδείξεις, πιστοποιητικά κ.λ.π.) που αφορούν στην εξόφληση των φόρων, ασφαλιστικών εισφορών και λοιπών δαπανών που τον βαρύνουν, σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές και κανονιστικές Διατάξεις.

ζ) Κάθε άλλη νόμιμη κράτηση που τυχόν θεσμοθετηθεί κατά τη διάρκεια της υπογραφείσας σύμβασης με τον ανάδοχο.».

21.Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της

ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣΤΕ 18/2011, ΣΤΕ 19/2011, ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 1616/2008, ΕΑ ΣΤΕ 254/2008 κλπ).

22. Επειδή, σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους Διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕΛΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC EnterpriseFocusedSolutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC EnterpriseFocusedSolutions SRL, σκ. 27). Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους Αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕΛΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης

των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοϋικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του Διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του Διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΛΣυν 78/2007). Ως εκ τούτου, προσφορές που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτές, ακόμη και στις περιπτώσεις που η Διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑ ΣΤΕ 79/2009, πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 26/2007 κ.ά., βλ. και Γνμδ ΝΣΚ 70/2002 που ορίζει ότι σε περίπτωση που η ίδια η Διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «*με ποινή αποκλεισμού...*», «*με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει...*» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της. Το ίδιο αφορά προφανώς και τη διαπίστωση της συνδρομής των τεχνικών προδιαγραφών, αλλά και των δικαιολογητικών συμμετοχής, τα οποία προβλέπονται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη.

23. Επειδή, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ.,

C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς ή την υποβολή μη νομίμως υποβληθέντος εγγράφου (βλ. σχετικές αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36). Επομένως, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει όσον αφορά τη δυνατότητα να ζητήσει από τους υποψήφιους να διευκρινίσουν την προσφορά τους, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να μεταχειριστεί τους υποψήφιους με ισότιμο και ειλικρινή τρόπο, έτσι ώστε μια αίτηση διευκρίνισης να μη δύναται, κατά το πέρας της διαδικασίας επιλογής των προσφορών και λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματός της, να έχει περιαγάγει αδικαιολόγητα σε ευμενή ή δυσμενή θέση τον υποψήφιο ή τους υποψήφιους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της αίτησης αυτής (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 41, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 37). Ωστόσο, μια αίτηση διευκρίνισης δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράλειψη προσκόμισης εγγράφων ή παροχής πληροφοριών των οποίων η κοινοποίηση ήταν απαραίτητη βάσει των εγγράφων της οικείας σύμβασης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 40). Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν, εκ των υστέρων να προσκομισθούν νέα, κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη, στοιχεία (βλ. και ΣΤΕ 436/2002), καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας του Διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την κατακυρωτική κρίση σε τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα.

24. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/17/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, κατά πάγια αρχή του εθνικού και κοινοτικού δικαίου οι όροι μιας Διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή τους σχετίζεται με τη μονοσήμαντη ερμηνεία των όρων της Διακήρυξης και τη σύστοιχη αυτής αρχή της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του Διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος αφενός μεν να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάσχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, αφετέρου δε έκαστος ενδιαφερόμενος να έχει, σε περίπτωση συμμετοχής του στο Διαγωνισμό, τις αυτές ακριβώς με τους λοιπούς διαγωνιζόμενους ευκαιρίες κατά το στάδιο προετοιμασίας και υποβολής της Προσφοράς του και εκ τρίτου να παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αν όντως οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. Ράικο Δ., «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νικη, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C- 496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale- Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, WienstrommGmbH, ΣΤΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, ΟΛ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23).

25. Επειδή, παγίως έχει κριθεί ότι, σύμφωνα με την ανωτέρω αρχή της σαφήνειας της Διακήρυξης, απαράβατοι όροι εκάστης Διακήρυξης αποτελούν έκφανση της αρχής της τυπικότητας, η οποία διέπει τον τρόπο συντάξεως των προσφορών στα πλαίσια των δημοσίων διαγωνισμών και αποσκοπεί στην εξασφάλιση αφενός της τηρήσεως των αρχών του ανταγωνισμού, της διαφάνειας και του ίσου μέτρου κρίσεως αφετέρου της ανάγκης ευχερούς συγκρίσεως των προσφορών μεταξύ τους καθώς και στην αποφυγή του κινδύνου αλλοιώσεως αυτών (ΣτΕ 127/2015, 1971/2013, 194/2011, 804/2010, 3084/2008, 1895/2007, 3769/2003, ΕΑ 860, 689/2011, 1008/2009, 817/2008).

26. Επειδή, αναφορικά με τον πρώτο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 5-6 της κρινόμενης προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχείρηση ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη τυγχάνει παράνομη και συνεπώς άκυρη, καθ' όσον είναι αντίθετη με τη διάταξη του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει η προσφεύγουσα επιχείρηση, ότι η υποχρέωση της Διοίκησης προς παροχή της δυνατότητας διευκρινίσεων, όπως αυτή απορρέει από τις αρχές της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, δεν τηρήθηκε εν προκειμένω από την αναθέτουσα αρχή, η οποία προχώρησε στον αποκλεισμό της από τη διαγωνιστική διαδικασία, χωρίς να της δώσει τη δυνατότητα να διορθώσει ή να συμπληρώσει τις υποτιθέμενες «ασάφειες» της προσφοράς της, ώστε να αρθούν οι συνέπειες αυτών. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της προσφεύγουσας επιχείρησης, η αναθέτουσα αρχή, δυνάμει του από 30.07.2019 εγγράφου της με τίτλο: «Έκθεση απόψεων», το οποίο κοινοποιήθηκε στην Α.Ε.Π.Π. με ηλεκτρονικό μήνυμα (email) στις 30.07.2019, επικαλείται τα αναλυτικά εκτιθέμενα στις σελ. 1-3 του ανωτέρω εγγράφου της, υπό «Επί του 1^{ου} λόγου της προδικαστικής προσφυγής», υποστηρίζοντας ότι ο πρώτος λόγος προσφυγής τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και απορριπτέος καθ' ολοκληρία. Αντίστοιχα, η παρεμβαίνουσα, ισχυρίζεται ότι: **«1. Ως προς τον λόγο αποκλεισμού του προσφεύγοντος επειδή υπέβαλε διαφορετική συνολική τιμή στο ηλεκτρονικό σύστημα προσφοράς, δηλ ποσό**

158.845,22€, ενώ στην ανάλυση κόστους βάσει του 3863/2010 δήλωσε 159.850,82€, σημειώνονται τα ακόλουθα:

α) Η οικονομική προσφορά του προσφεύγοντος αποκλείστηκε από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία με την αιτιολογία ότι: «1) Στα έντυπα οικονομικής προσφοράς και στην ανάλυση του κόστους βάσει του ν. 3863/2010 άρθρο 68, υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Συγκεκριμένα στην ηλεκτρονική προσφορά που παράγεται στο ΕΣΗΔΗΣ δηλώνει σύνολο οικονομικής προσφοράς 158.845,22€ ενώ στην ανάλυση κόστους βάσει του 3863/2010 δηλώνει 159.850,82€. Δηλ στο κατά μονάδα ωρομίσθιο που απαιτείται από την προσφορά δεν υπολογίζει το διοικητικό, κόστος, εργολαβικό κέδρος και τις κρατήσεις υπέρ τρίτων. Δεν έχει επιμεριστεί δηλ. στο κατά μονάδα ωρομίσθιο».

β) Στον όρο 2.4.4 «Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της διακήρυξης (σελ. 21-22) ορίζεται ότι: «...[]Η οικονομική προσφορά του συμμετέχοντος θα πρέπει να έχει συνταχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε: α. Η προσφερόμενη τιμή πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια από την οικονομική προσφορά, η οποία θα πρέπει να είναι διαμορφωμένη σύμφωνα με όσα ζητούνται από την παρούσα διακήρυξη. Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα. Διευκρινίζεται ότι το ποσό για το σύνολο του έργου χωρίς Φ.Π.Α. πρέπει να αποτυπώνεται στο σύστημα. β. Οι τιμές πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο των επιβαρύνσεων, εκτός από τον Φ.Π.Α. (αποδοχές εργαζομένων, ασφαλιστικές εισφορές, διοικητικό κόστος, κρατήσεις υπέρ τρίτων, και εργολαβικό κέρδος) και κάθε είδους άλλη δαπάνη (π.χ. έξοδα μεταφοράς, κόστος ασφάλισης, χρηματοοικονομικά έξοδα κ.λπ.) που βαρύνουν τον ανάδοχο και θα πρέπει να έχουν συνυπολογισθεί στην προσφορά Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες α) δεν δίνεται η τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης».

γ) Με την υπ' αριθμ. 70/2019 απόφαση του ΔΕΦΑθηνών (σε συμβ) έχει κριθεί σε συναφή περίπτωση ότι: «Περαιτέρω, στο προσαρτηθέν στην ένδικο διακήρυξη και στο Παράρτημα IV' αυτής υπόδειγμα συντάξεως οικονομικής προσφοράς, καταλείπονται πεδία κενά προς συμπλήρωση, μεταξύ άλλων, των πεδίων αρ. 5 και 6 που αφορούν στο ύψος της συνολικής ετησίας δαπάνης ανά έτος άνευ και μετά Φ.Π.Α. Δεν καταλείπεται δε πεδίο προς συμπλήρωση της συνολικής τριετούς δαπάνης της συμβάσεως, παρ' ότι στην επικεφαλίδα του πίνακος, ζητείται ο συνυπολογισμός της δαπάνης και των τριών ετών της συμβάσεως. Ως εκ τούτου, οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς, υποχρεούνται στην υποβολή διακεκριμένων, για κάθε ένα έτος της συμβάσεως, εντύπων πινάκων του υπολογισμού κόστους των επιμέχων υπηρεσιών, κατά το συνημμένο στην διακήρυξη υπόδειγμα, έστω και εάν δεν υπήρχε επί πλέον διακεκριμένη πρόβλεψη προς τούτο, προκειμένου να ελεγχθούν, αντιπαραβολικώς, οι υπολογισθείσες ετήσιες προσφερόμενες τιμές των διαγωνιζομένων προς το συνολικό προσφερόμενο ποσόν για όλη την διάρκεια της συμβάσεως, όπως αυτό κατεγράφετο στην υποβληθείσα ηλεκτρονική φόρμα της οικονομικής προσφοράς. Εν όψει του προπαρατεθέντος περιεχομένου τόσον της ηλεκτρονικής φόρμας αλλά και του συνημμένου υποδείγματος της οικονομικής προσφοράς, το οποίο κατά τα ερμηνευτικώς δεκτά αποτελεί διάταξη της διακηρύξεως, ο αποκλεισμός της αιτούσας εταιρείας πιθανολογείται σοβαρώς ότι είναι νόμιμος, πρωτίστως λόγω μη καταγραφής στην ηλεκτρονική φόρμα του διαγωνισμού του συνολικού ποσού της προσφοράς της, η οποία, επί πλέον, αφίσταται και των απαιτήσεων του υποδείγματος και συνεπώς, δεν καλύπτει τις προβλέψεις της διακηρύξεως. Η δε εκδοχή την οποία υποστηρίζει η αιτούσα, ότι δηλαδή το αναγραφέν με την ετήσια προσφορά ποσόν μπορούσε να συναθροισθεί σε συνολικό αποτέλεσμα, δεν φαίνεται να μπορεί να υποστηριχθεί βασίμως, αφ' ενός διότι η διάταξη του άρθρου 2.4.4. της διακηρύξεως απαιτεί σαφές και απαλλαγμένο αμφιβολιών περιεχόμενο, αξιώνουσα την αναγραφή του συνολικώς προσφερομένου ποσού, αφ' ετέρου δε διότι η κρίση περί του παραδεκτού της οικονομικής της προσφοράς έλαβε χώρα βάσει των ποσών που η ίδια εδήλωσε και δεν ήταν επιτρεπτή η αναμόρφωση των σχετικών κονδυλίων

από την αναθέτουσα αρχή, με την συμπλήρωση ή με την αντιπαραβολή άλλων εγγράφων (τα οποία ούτως ή άλλως ότι δεν προσεκόμισε η αιτούσα, αφού δεν υπέβαλε διακεκριμένους, κατ' έτος, πίνακες υπολογισμού του κόστους των παρασχεθεισών υπηρεσιών), καθόσον θα συνιστούσε αλλοίωση της κατατεθείσας οικονομικής προσφοράς (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 220/2017, 970/2010) και την ταυτόχρονη απάλειψη του ήδη δηλωθέντος ποσού. Σύμφωνα όμως με την ρητή διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 102 του ν.4412/2016, προς την οποία στοιχείται η διάταξη του άρθρου 3.1.1. της διακηρύξεως, η συμπλήρωση ή διευκρίνιση εγγράφων δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση εγγράφων που έχουν υποβληθεί, σύμφωνα με τους όρους της διακηρύξεως και μάλιστα, όπως εν προκειμένω, του ουσιώδους εκείνου στοιχείου της οικονομικής προσφοράς (Ε.Α. ΣτΕ 135/2018). Συνεπώς, η Αναθέτουσα Αρχή ουδεμία υποχρέωση είχε για κλήση της αιτούσας προς παροχή διευκρινήσεων ή διόρθωση της οικονομικής της προσφοράς, όπως νομίμως αν και εν μέρει διαφορετική αιτιολογία, έκρινε και η Α.Ε.Π.Π. παρά τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα».

δ) Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι: «Η υποτιθέμενη ασάφεια, συνεπώς, δεν συνιστά ασάφεια, καθόσον από μια απλή επισκόπηση και αντιπαραβολή μεταξύ των δύο εγγράφων προκύπτει σαφώς και πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι στο μεν πρώτο έντυπο της οικονομικής προσφοράς αναγράφεται το ποσό των 158,845,22 €, το οποίο αντιστοιχεί στο συνολικό εργατικό κόστος, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης (=153.892,72€ +4952,50 δικαίωμα προαίρεσης) χωρίς βέβαια το ΦΠΑ, ενώ στο έντυπο ανάλυσης της οικονομικής προσφοράς του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 στο ως άνω ποσό του συνολικού εργατικού κόστους (158.845,22 €) προστίθεται επιπλέον: α) ποσό 200,00 € για διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, β) ποσό 550,00 € για εργολαβικά κέρδος και γ) ποσό 255,66 € για κρατήσεις υπέρ τρίτων και ως εκ τούτου προκύπτει το ποσό των 159.850,82 €, στο οποίο και ανέρχεται η οικονομική μου προσφορά. Ως εκ τούτου, ουδεμία ασάφεια προκύπτει ως προς το ποσό της οικονομικής μου προσφοράς, το οποίο είναι προφανώς το μεγαλύτερο, ήτοι το ποσό των 159.850,82 €, το οποίο και συμπεριλαμβάνει

διοικητικό κόστος, εργολαβικό κέρδος και κρατήσεις υπέρ τρίτων, όπως ο νόμος απαιτεί. Συνεπώς, η αναγραφόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογία για την απόρριψη της οικονομικής μου προσφοράς ως δήθεν ασαφούς λόγω της προεκτεθείσας αναντιστοιχίας, δεν συνιστά πράγματι αιτιολογία, αλλά είναι προσχηματική ...».

ε) Οι παραπάνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι καθόσον στην υπό κρίση περίπτωση από την επισκόπηση των ανωτέρω όρων της διακήρυξης, σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα υποδείγματα οικονομικής προσφοράς που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV της διακήρυξης, καθώς και την ηλεκτρονική φόρμα υποβολής οικονομικής προσφοράς του ΕΣΗΔΗΣ, προκύπτει χωρίς καμία αμφιβολία ότι η υποβολή της συνολικής τιμής προσφοράς θα έπρεπε να γίνει αφ' ενός στο ηλεκτρονικό σύστημα ΕΣΗΔΗΣ, ώστε βάσει αυτής να γίνει η αξιολόγηση των τιμών όλων των προσφερόντων, και αφετέρου να υποβληθεί ξεχωριστό έγγραφο για την ανάλυσή της τιμής αυτής στα επιμέρους κονδύλια του άρθρου 68 Ν. 3863/2010, ώστε να ελεγχθεί η νομιμότητά της. Το ότι ο προσφεύγων υπέβαλε διαφορετική συνολική τιμή στο ηλεκτρονικό σύστημα προσφοράς, δηλ ποσό 158.845,22€, ενώ στην ανάλυση κόστους βάσει του 3863/2010 δηλώνει 159.850,82€, την οποία διαφοροποίηση δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων με την προσφυγή του, **συνιστά λίαν ουσιώδη ασάφεια μη επιδεκτική διόρθωσης, συμπλήρωσης ή διευκρίνισης**. Η τιμή που υποβάλλεται στο ΕΣΗΔΗΣ αποτελεί την τελική τιμή του εν λόγω προσφέροντος και επ' ουδενί δεν νοείται επαύξηση της δια της συμπληρώσεως ή προσθήκης σε αυτήν και άλλων κονδυλίων. Είναι πρόδηλο ότι ο προσφεύγων υπέβαλε, εν προκειμένω, την τελική τιμή της προσφοράς του χωρίς να συνυπολογίσει τα επιμέρους κονδύλια που αναφέρονται στην ανάλυση του άρθρου 68 Ν. 3863/2010 (δηλ. κρατήσεις, διοικητικό κόστος, αναλώσιμα κλπ). Ως εκ τούτου, η προσφορά του είναι ασαφής και ανεπίδεκτη εκτίμησης, εφόσον υφίσταται διάσταση των ανωτέρω υποβληθεισών τιμών, άλλως είναι κατώτερη του ελάχιστου κόστους, εφόσον δεν νοείται εκτέλεση του έργου με μοναδικό κόστος την εργοδοτική δαπάνη. Η προσφεύγουσα ανακριβώς και από πρόδηλη πλάνη ως προς το περιεχόμενο της απορριπτικής της προσφοράς της

απόφασης προβάλλει στα πλαίσια του τρίτου και πέμπτου λόγου της προσφυγής της ότι δήθεν απαιτήθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή μη προβλεπόμενος από τη διακήρυξη επιμερισμός των κονδυλίων του ωρομισθίου κλπ, καθόσον ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι προβλήθηκε τέτοια απαίτηση από την της διακήρυξης, καθώς και την ηλεκτρονική φόρμα υποβολής οικονομικής προσφοράς του ΕΣΗΔΗΣ, προκύπτει χωρίς καμία αμφιβολία ότι η υποβολή της συνολικής τιμής προσφοράς θα έπρεπε να γίνει αφ' ενός στο ηλεκτρονικό σύστημα ΕΣΗΔΗΣ, ώστε βάσει αυτής να γίνει η αξιολόγηση των τιμών όλων των προσφερόντων, και αφετέρου να υποβληθεί ξεχωριστό έγγραφο για την ανάλυσή της τιμής αυτής στα επιμέρους κονδύλια του άρθρου 68 Ν. 3863/2010, ώστε να ελεγχθεί η νομιμότητά της. Το ότι ο προσφεύγων υπέβαλε διαφορετική συνολική τιμή στο ηλεκτρονικό σύστημα προσφοράς, δηλ ποσό 158.845,22€, ενώ στην ανάλυση κόστους βάσει του 3863/2010 δηλώνει 159.850,82€, την οποία διαφοροποίηση δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων με την προσφυγή του, **συνιστά λίαν ουσιώδη ασάφεια μη επιδεκτική διόρθωσης, συμπλήρωσης ή διευκρίνισης.** Η τιμή που υποβάλλεται στο ΕΣΗΔΗΣ αποτελεί την τελική τιμή του εν λόγω προσφέροντος και επ' ουδενί δεν νοείται επαύξηση της δια της συμπληρώσεως ή προσθήκης σε αυτήν και άλλων κονδυλίων. Είναι πρόδηλο ότι ο προσφεύγων υπέβαλε, εν προκειμένω, την τελική τιμή της προσφοράς του χωρίς να συνυπολογίσει τα επιμέρους κονδύλια που αναφέρονται στην ανάλυση του άρθρου 68 Ν. 3863/2010 (δηλ. κρατήσεις, διοικητικό κόστος, αναλώσιμα κλπ). Ως εκ τούτου, η προσφορά του είναι ασαφής και ανεπίδεκτη εκτίμησης, εφόσον υφίσταται διάσταση των ανωτέρω υποβληθεισών τιμών, άλλως είναι κατώτερη του ελάχιστου κόστους, εφόσον δεν νοείται εκτέλεση του έργου με μοναδικό κόστος την εργοδοτική δαπάνη. Η προσφεύγουσα ανακριβώς και από πρόδηλη πλάνη ως προς το περιεχόμενο της απορριπτικής της προσφοράς της απόφασης προβάλλει στα πλαίσια του τρίτου και πέμπτου λόγου της προσφυγής της ότι δήθεν απαιτήθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή μη προβλεπόμενος από τη διακήρυξη επιμερισμός των κονδυλίων του ωρομισθίου κλπ, καθόσον ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι προβλήθηκε τέτοια απαίτηση από την Αναθέτουσα

Αρχή ή ότι αυτό αποτέλεσε λόγο αποκλεισμού του. Απλώς με την παρατήρηση αυτή η Αναθέτουσα Αρχή απλώς θεμελίωσε την προηγούμενη διαπίστωσή της ότι στην τελική τιμή προσφοράς που υποβλήθηκε στην ηλεκτρονική φόρμα του ΕΣΗΔΗΣ περιλαμβανόταν μόνον η εργοδοτική δαπάνη, ήτοι ποσό 158,845,22 ευρώ και κανένα άλλο ποσό (δηλ. αναλώσιμα, διοικητικό κόστος κλπ). Συνεπώς, υπό οποιαδήποτε εκδοχή, έστω και με διαφορετική αιτιολογία, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος εξαιτίας της ως άνω διαπιστωθείσας διαφοροποίησης, η οποία συνιστά αυτοτελή λόγο απόρριψης της προσφοράς του.».

27. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών και από την πλήρη επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης, εξάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα. Όπως βάσιμα ισχυρίζονται τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και η παρεμβαίνουσα, η προσφορά της προσφεύγουσας επιχείρησης, δεν περιείχε απλές ασάφειες, οι οποίες ήταν ιάσιμες, μέσω της παροχής διευκρινίσεων του άρθρου 102 και μάλιστα της παρ. 5 αυτού, η οποία καθιστά υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή την κλήση του οικονομικού φορέα προς παροχή αυτών, εφόσον επίκειται αποκλεισμός του, αλλά αντιθέτως, προέκυψε ότι κατά παράβαση των ρητά οριζόμενων υποχρεώσεων εκάστου υποψηφίου, η προσφεύγουσα επιχείρηση, συμπλήρωσε και υπέβαλε πλημμελώς τα έντυπα της οικονομικής προσφοράς της, καθώς διαπιστώθηκαν ουσιώδεις αποκλίσεις στα δηλωθέντα τελικά ποσά μεταξύ του εντύπου της οικονομικής προσφοράς που υπέβαλε βάσει του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 και του εντύπου της ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας της οικονομικής προσφοράς του συστήματος. Ειδικότερα, δεν αναφέρονταν αναλυτικά ο υπολογισμός του διοικητικού κόστους, του εργολαβικού κέρδους και των κρατήσεων υπέρ τρίτων. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε διάσταση μεταξύ του εντύπου της ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας της οικονομικής προσφοράς που παράγεται από το σύστημα και του παραγόμενου ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου της οικονομικής προσφοράς (βλ. συνημμένα στην προσφορά της προσφεύγουσας επιχείρησης ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ_signed.pdf» και «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΑΛΥΣΗ_signed.pdf»), δοθέντος ότι στο πρώτο έντυπο δηλωνόταν ως τελικό ποσό της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης το ποσό των εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων σαράντα πέντε ευρώ και είκοσι δύο λεπτών (158.845,22 €), ενώ αντίστοιχα στο δεύτερο έντυπο δηλωνόταν ως τελικό ποσό οικονομικής προσφοράς το ποσό των εκατόν πενήντα εννέα χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα ευρώ και ογδόντα δύο λεπτών (159.850,82 €). Συνεπώς, η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας επιχείρησης δεν περιείχε, σε αντίθεση με τους όλως αβάσιμους ισχυρισμούς που επικαλείται στον πρώτο λόγο της φερόμενης προς κρίση προσφυγής της, απλές ασάφειες, αλλά ουσιώδεις πλημμέλειες, κατά παράβαση των ρητών διατάξεων της παρ. 2.4.4 της διακήρυξης που την καθιστούσαν απορριπτέα. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, όπως επίσης βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή, στο από 26.06.2019 Υπόμνημα του συμμετέχοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....», το οποίο κοινοποιήθηκε μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού σε όλους τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό στις 26.06.2019, ο εν λόγω φορέας, περιελάμβανε συγκεκριμένες αιτιάσεις σε βάρος της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης, αιτούμενος την απόρριψή της. Σε συνέχεια, του ανωτέρω υπομνήματος, η αναθέτουσα αρχή, κοινοποίησε σε όλους τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς, στις 04.07.2019, μήνυμα, με συνημμένο το ανωτέρω υπόμνημα, στο οποίο ανέφερε χαρακτηριστικά: *«Στην αρχική σελίδα του διαγωνισμού για τις υπηρεσίες καθαριότητας με συστημικό αριθμό 72057, αναρτήθηκαν δυο υπομνήματα, 1ον του υποψήφιου αναδόχου & 2ον του υποψήφιου αναδόχου Παρακαλούμε όλους του ενδιαφερόμενους να λάβουν γνώση και να αποστείλουν μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ, τις απαντήσεις τους επί των αιτιάσεων που προβάλλονται με τα εν λόγω υπομνήματα. Προθεσμία υποβολής απαντήσεων εως 5 ημερολογιακές ημέρες, 09/07/2019. Ημερομηνία συνεδρίασης επιτροπής διαγωνισμού 10/07/2019.»*. Η προσφεύγουσα επιχείρηση, ουδεμία διευκρίνιση υπέβαλε στην αναθέτουσα αρχή, σχετικά. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω, ακόμα και αν

γίνει δεκτό ότι πράγματι η προσφορά της προσφεύγουσας επιχείρησης, περιείχε επουσιώδεις ασάφειες που δύναντο να θεραπευθούν με την παροχή διευκρινίσεων, όπως υποστηρίζει, γεγονός πάντως που με βάση τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα, σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή, απηύθυνε σχετικό αίτημα προς την προσφεύγουσα, στις 04.07.2019, με καταληκτική ημερομηνία τις 09.07.2019, στο οποίο η τελευταία δεν ανταποκρίθηκε. Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας αρχής.

28. Επειδή, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχείρηση ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη είναι ανατιολόγητη και συνεπώς άκυρη, λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθ' όσον όπως προκύπτει από το σώμα της προσβαλλόμενης πράξης, η αναγραφόμενη αιτιολογία περί δήθεν ασάφειας, είναι προσχηματική και αντιφατική, όπως ειδικότερα εκθέτει στις σελ. 6-8 της κρινόμενης προσφυγής. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της προσφεύγουσας επιχείρησης, η αναθέτουσα αρχή, δυνάμει των απόψεών της, επικαλείται τα αναλυτικά εκτιθέμενα στις σελ. 3-4, υπό «Επί του 2^{ου} λόγου της προδικαστικής προσφυγής», υποστηρίζοντας ότι ο δεύτερος λόγος προσφυγής τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και απορριπτέος καθ' ολοκληρία. Ομοίως, η παρεμβαίνουσα, επί του δεύτερου λόγου προσφυγής, υποστηρίζει τα αναφερόμενα στη σκέψη 26 της παρούσας, στην οποία και παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων.

29. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο λόγο προσφυγής πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, τη διαπίστωση της συνδρομής και την εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου

που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Η αιτιολογία είναι σαφής όταν καταγράφονται με διαυγή τρόπο οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου, με τη χρήση των κατάλληλων διατυπώσεων επί τη βάση των κανόνων της νεοελληνικής γλώσσας σε επίπεδο γραμματικής και συντακτικού (λεκτική λειτουργία). Στη διοικητική πράξη πρέπει να γίνεται μνεία συγκεκριμένων στοιχείων που στηρίζουν το συμπέρασμά της (ορισμένος χαρακτήρα της αιτιολογίας, ΣΤΕ 3692/2001, 4223/2000). Δεν πρέπει να περιορίζεται στην επανάληψη στερεότυπων εκφράσεων που προέρχονται από τον νόμο που διέπει την υπόθεση (ΣΤΕ 2584/2001) ούτε να στηρίζεται σε αντιφατικά στοιχεία (ΣΤΕ 941/1989, Ολ 3158/1976). Η αιτιολογία είναι ειδική όταν δεν είναι γενική και αόριστη, όταν, δηλαδή, όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη. Πρόσθετα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ειδικότητας σε σχέση με τη σαφήνεια εντοπίζονται όταν ανακύπτει η ανάγκη να διατυπώσει το διοικητικό όργανο πρόσθετες σκέψεις. Επομένως, στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας. Μόνο στην περίπτωση διαπίστωσης έλλειψης των ως άνω στοιχείων, η προσβαλλόμενη απόφαση θα ήταν αναιτιολόγητη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Πράξη, δε, που δεν έχει εξετάσει ουσιώδη ισχυρισμό που υποβλήθηκε είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη (ΣΤΕ 2418/1976, 1061/1981). Σε κάθε περίπτωση, με την αιτιολογία η Διοίκηση αποδεικνύει ότι είναι αμερόληπτη και χρηστή και ότι τηρεί

την αρχή της νομιμότητας (Α.Τάχος. Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, Εκδόσεις Σάκκουλα) ενώ παράλληλα παρέχεται στους μεν ενδιαφερομένους η δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο, συμβάλλοντας στη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕπ, T-461/08, EU:T:2011:494, σκέψη 122, και αποφάσεις της 25ης Φεβρουαρίου 2003, Strabag Benelux κατά Συμβουλίου, T-183/00, EU:T:2003:36, σκέψη 55, της 24ης Απριλίου 2013, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-32/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:213, σκέψη 37, και της 28ης Ιουνίου 2016, AF Steelcase κατά EUIPO, T-652/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:370, σκέψη 43).

30. Επειδή, περαιτέρω, όπως προκύπτει και από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, η αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κανονισμό Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΠΔ 39/2017), διαβιβάζει στην ΑΕΠΠ, μεταξύ άλλων, τις απόψεις της επί της προσφυγής, ενώ μπορεί σε αυτές να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την προδικαστική προσφυγή πράξης. Όπως συνεπώς συνάγεται, από την αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 4/39/10.07.2019 (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 39/10.07.2019 Συνεδρίασης) Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα και εγκρίθηκε το από 10.07.2019 Πρακτικό υπ' αριθμ. 3 της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του Διαγωνισμού, αλλά και τις προαναφερθείσες απόψεις της αναθέτουσας αρχής, η απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης, σε πλήρη αντίθεση με όσα αβάσιμα υποστηρίζει η τελευταία, με τον δεύτερο λόγο προσφυγής της, έλαβε χώρα με πλήρη, σαφή, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, περί των πλημμελειών που την καθιστούσαν απορριπτέα. Ειδικότερα, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή, η προσφεύγουσα επιχείρηση, δήλωσε ως τελικό ποσό της οικονομικής προσφοράς της το ποσό των εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων

σαράντα πέντε ευρώ και είκοσι δύο λεπτών (158.845,22 €), παραλείποντας, κατά παράβαση των οριζομένων στην παρ. 2.4.4 της διακήρυξης, να συνυπολογίσει στην προσφορά της το διοικητικό κόστος, το εργολαβικό της κέρδος και τις προβλεπόμενες νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων, γεγονός που άλλωστε και η ίδια ομολογεί και παραδέχεται στην κρινόμενη προσφυγή της. Όπως μάλιστα δηλώνει και η ίδια η προσφεύγουσα, το αληθές τελικό ποσό της οικονομικής της προσφοράς είναι εκείνο που δηλώθηκε σε άλλο έντυπο (βλ. ανωτέρω τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 27 της παρούσας), στο οποίο έχει συνυπολογιστεί το ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €) ως διοικητικό κόστος, το ποσό των πεντακοσίων πενήντα ευρώ (550,00 €) ως εργολαβικό κέρδος και το ποσό των διακοσίων πενήντα πέντε ευρώ και εξήντα έξι λεπτών (255,66 €) για τις νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων, φτάνοντας εν τέλει στο τελικό ποσό των εκατόν πενήντα εννέα χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα ευρώ και ογδόντα δύο λεπτών (159.850,82 €), που συνιστά και την τελική οικονομική προσφορά της. Ωστόσο, όπως ορθά διαπιστώνει και η αναθέτουσα αρχή, η απόκλιση που εμφάνιζε το τελικό ποσό της δηλωθείσας οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας, παραβίαζε τις επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις της παρ. 2.4.4 της διακήρυξης, σχετικά με τη δήλωση των επιμέρους ποσών. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας, όπως αυτή αποτυπώθηκε στην ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος και του παραγόμενου από αυτήν ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου δεν ταυτίζονταν. Ομοίως, η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας δεν είχε συνταχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε η προσφερόμενη τιμή να προκύπτει από αυτήν με σαφήνεια, ούτε ήταν διαμορφωμένη, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εν λόγω διακήρυξης, αφού στις προσφερόμενες τιμές δεν περιλαμβάνονταν το σύνολο των επιβαρύνσεων, εκτός από τον Φ.Π.Α., όπως οι αποδοχές των εργαζομένων, οι ασφαλιστικές τους εισφορές, το διοικητικό κόστος, οι νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων, το προσδοκώμενο εργολαβικό κέρδος και κάθε είδους άλλη δαπάνη (π.χ. έξοδα μεταφοράς, κόστος ασφάλισης, χρηματοοικονομικά έξοδα κ.λπ.), τα οποία βαρύνουν τον ανάδοχο και θα έπρεπε να έχουν συνυπολογισθεί στην προσφορά αναλυτικά. Τα ανωτέρω άλλωστε, απαιτούνταν

επί ποινή αποκλεισμού να υποβληθούν αναλυτικά και σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας και των λοιπών προσφερόντων, σύμφωνα και με τις διατάξεις του Ν. 3863/2010, άρθρο 68 («Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών») όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 22 του Ν. 4144/2013 και το άρθρο 39 του Ν. 4488/2017. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής, όπως συμπληρώθηκε νόμιμα ως προς την αιτιολογία της, με τις υποβληθείσες απόψεις, περιλαμβάνει πλήρη, ειδική και σαφή αιτιολογία ως προς τους λόγους απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας και ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας αρχής.

31. Επειδή, περαιτέρω, αναφορικά με τον τρίτο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχείρηση υποστηρίζει ότι η απόρριψη της οικονομικής της προσφοράς λόγω μη επιμερισμού εκ μέρους της του διοικητικού κόστους, του εργολαβικού κέρδους και των κρατήσεων υπέρ τρίτων στο κατά μονάδα ωρομίσθιου είναι παράνομη, καθ' όσον τυγχάνει αντίθετη στους όρους της διακήρυξης, σε κανένα σημείο της οποίας δεν προβλέπεται υποχρέωση για επιμερισμό των ως άνω ποσών στο κατά μονάδα ωρομίσθιο και μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού, όπως αναπτύσσει διεξοδικά στις σελ. 8-9 της υπό κρίση προσφυγής. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της προσφεύγουσας επιχείρησης, η αναθέτουσα αρχή, στις προαναφερθείσες απόψεις της, επικαλείται τα όσα αναφέρονται στις σελ. 4-6, υπό «Επί του 3^{ου} λόγου της προδικαστικής προσφυγής», υποστηρίζοντας ότι ο τρίτος λόγος προσφυγής τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και απορριπτέος καθ' ολοκληρία. Αντίστοιχα, η παρεμβαίνουσα, επί του τρίτου λόγου προσφυγής, υποστηρίζει τα αναφερόμενα στη σκέψη 26 της παρούσας, στην οποία και παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων.

32. Επειδή, αναφορικά με τον τρίτο λόγο προσφυγής, λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης

του διαγωνισμού, δεν απαιτείτο εκ μέρους του υποψηφίου οικονομικού φορέα, όπως εσφαλμένα αναφέρει η αναθέτουσα αρχή στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, να γίνει επιμερισμός του συνυπολογισθέντος διοικητικού κόστους, του εργολαβικού κέρδους και των νόμιμων κρατήσεων υπέρ τρίτων στο κατά μονάδα προσφερόμενο ωρομίσθιο, αλλά αρκούσε η συνολική αναφορά των ανωτέρω ποσών στο έντυπο της οικονομικής προσφοράς της, το οποίο υποβλήθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόρριψη της προσφοράς της είναι παράνομη κατά τα ανωτέρω, καθώς εδράζεται σε μη προβλεπόμενη στους όρους της διακήρυξης, απαίτηση. Όπως ορθά επισημαίνει η παρεμβαίνουσα και εν μέρει με διαφορετική τεκμηρίωση υποστηρίζει και η αναθέτουσα αρχή με τις υποβληθείσες απόψεις της, η απαίτηση του επιμερισμού του διοικητικού κόστους, του εργολαβικού κέρδους και των νόμιμων κρατήσεων υπέρ τρίτων, στο κατά μονάδα ωρομίσθιο, δεν αποτέλεσε αυτοτελή λόγο αποκλεισμού της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης. Τουναντίον, έγινε αναφορά στην ανάγκη επιμερισμού των κονδυλίων, προς επίρρωση του πρώτου λόγου που επικαλείται η αναθέτουσα αρχή για την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας και η οποία είναι σαφώς, η διάσταση μεταξύ των δηλωθέντων ποσών στον έντυπο της ηλεκτρονικής φόρμας που παράγει το σύστημα και στη δήλωση της οικονομικής προσφοράς του υποψηφίου, βάσει του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010. Όπως άλλωστε αναφέρει χαρακτηριστικά και η ίδια η αναθέτουσα αρχή: *«Δηλαδή, το ωρομίσθιο, το οποίο περιλαμβάνει τις πάσης φύσεως αποδοχές, τις εργοδοτικές εισφορές, το διοικητικό κόστος, το εργολαβικό κέρδος, το κόστος αναλωσίμων και τις νόμιμες υπέρ του Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις αποτελεί τη βάση υπολογισμού του συνολικού κόστους της προσφοράς.»*, ενώ σε άλλο σημείο των απόψεών της αναφέρει: *«...η συνολική τιμή της οικονομικής προσφοράς στο έντυπο της οικονομικής ανάλυσης απαρτίζεται από τις τέσσερις επιμέρους τιμές κατά μονάδα ωρομισθίων, οι οποίες αθροιστικά πρέπει να μας δίνουν τη συνολική τιμή της προσφοράς, δηλ. την ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ και το ΕΤΗΣΙΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ.»*.

Όπως συνεπώς, συνάγεται εκ των ανωτέρω, ο επιμερισμός των ανωτέρω κονδυλίων ανά μονάδα ωρομισθίου, αποτελεί αθροιστικά τη βάση υπολογισμού της ετήσιας συνολικής δαπάνης και του ετήσιου συνολικού κόστους, όπως όφειλε να δηλωθεί από τους προσφέροντες στα υποβληθέντα έντυπα της οικονομικής τους προσφοράς και δεν μπορεί να αποτελεί αυτοτελή λόγο αποκλεισμού μίας προσφοράς, αφού έτσι, εξάλλου, δηλώθηκαν και τα ποσά των οικονομικών προσφορών των υπολοίπων υποψηφίων. Κατά συνέπεια, ο υπό εξέταση τρίτος λόγος προσφυγής προβάλλεται αλυσιτελώς, καθώς στρέφεται κατά λόγου που δεν αποτέλεσε αιτία απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης και ως εκ τούτου, δεν κρίνεται περαιτέρω.

33. Επειδή, έτι περαιτέρω, αναφορικά με τον τέταρτο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχείρηση υποστηρίζει ότι η απόρριψη της οικονομικής της προσφοράς ως ασαφούς λόγω ενσωμάτωσης της ειδικής εισφοράς Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.) στο διοικητικό κόστος και στο εργολαβικό κέρδος, είναι αντίθετη στους όρους της διακήρυξης, σε κανένα σημείο της οποίας δεν προβλέπεται ρητά ότι πρέπει επί ποινή ακυρότητας να μνημονεύεται ειδικά το προϋπολογισθέν για την παραπάνω εισφορά ποσό, για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει στις σελ. 9-13 της υπό κρίση προσφυγής. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της προσφεύγουσας επιχείρησης, η αναθέτουσα αρχή, στις προαναφερθείσες απόψεις της, επικαλείται τα όσα αναφέρονται στη σελ. 6, υπό «Επί του 4^{ου} λόγου της προδικαστικής προσφυγής», υποστηρίζοντας ότι ο τέταρτος λόγος προσφυγής τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και απορριπτέος καθ' ολοκληρία. Ομοίως, η παρεμβαίνουσα, ισχυρίζεται ότι: **«2. Ως προς τον λόγο αποκλεισμού του προσφεύγοντος επειδή δεν συνυπολόγισε το πλήρες κόστος υπέρ κατασκηνώσεων (ΕΛΚΠ) σημειώνονται τα ακόλουθα:**

α) Η οικονομική προσφορά του προσφεύγοντος απορρίφθηκε και για τον λόγο ότι: «...2) βάσει νόμου θα πρέπει να υπολογίζεται και η εισφορά ΕΛΚΠ, που υπολογίζεται 20€/άτομο. Η συγκεκριμένη εταιρεία σε απάντηση της

αναφέρει ότι αυτό ενσωματώνεται στο διοικητικό κόστος. Το κόστος που δηλώνει είναι 200€, τα άτομα που δηλώνει προς απασχόληση στο έργο είναι 12ατ. Άρα $12 \times 20 = 240\text{€}$, ποσό που υπερβαίνει το διοικητικό κόστος. Για τους παραπάνω λόγους η οικονομική προσφορά έχει ασάφειες και δεν μπορεί να γίνει δεκτή».

β) Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με βάση τη διακήρυξη δεν απαιτούνταν ειδική μνεία στην προσφορά της για την καταβολή της ανωτέρω εισφοράς. Επί του ανωτέρω ισχυρισμού πρέπει να σημειωθεί ότι η Αναθέτουσα Αρχή δεν απέρριψε τον προσφεύγοντα λόγω μη ύπαρξης ειδικής μνείας περί της καταβολής της εισφοράς υπέρ ΕΛΚΠ όπως ανακριβώς ισχυρίζεται, αλλά λόγω του ότι, μετά την αναζήτηση διευκρινίσεων από τον ίδιο αλλά και τους λοιπούς προσφέροντες, διαπιστώθηκε ότι το διοικητικό κόστος που δήλωσε η εν λόγω επιχείρηση στο οποίο δήθεν, κατά τις διευκρινίσεις της, συμπεριέλαβε την εν λόγω εισφορά, δεν επαρκεί για την κάλυψη του εν λόγω ποσού για την εκτέλεση του παρόντος έργου. Ειδικότερα, η Αναθέτουσα Αρχή, υπολόγισε την εισφορά υπέρ ΕΛΚΠ για τον προσφεύγοντα σε ποσό 240 ευρώ (12 άτομα \times 20 ευρώ ετησίως), το ύψος του οποίου επιβεβαιώνει ο προσφεύγων με την προσφυγή του, χωρίς όμως να καλύπτεται από το ποσό των 200 ευρώ που έχει συνυπολογίσει ως διοικητικό κόστος (έστω και αν δεν υπήρχε κανένα άλλο διοικητικό έξοδο για την εκτέλεση του έργου). Επομένως, ορθώς, και αφού ελήφθησαν υπόψη οι διευκρινίσεις του ίδιου του προσφεύγοντος, απορρίφθηκε η προσφορά του και για τον ανωτέρω λόγο.

γ) Άλλωστε, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος («...σε κάθε περίπτωση, άλλωστε, το ποσό των 750,00 € που έχω προϋπολογίσει για διοικητικό κόστος και εργολαβικό κέρδος (200,00 διοικητικό κόστος + 550,00 € εργολαβικό κέρδος), επαρκούν για την κάλυψη της ως άνω εισφοράς...») είναι εσφαλμένος και ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, καθόσον το εργολαβικό κέρδος, κατά τη δήλωση του ίδιου, συνιστά το επιχειρηματικό όφελος από την εκτέλεση του έργου και δεν είναι εκ της φύσεως του προορισμένο για την κάλυψη εξόδων εκτέλεσης του έργου, όπως η ασφαλιστική εισφορά υπέρ κατασκηνώσεων. Επομένως, οι δοθείσες από τον προσφεύγοντα διευκρινίσεις ήταν ανακριβείς, εφόσον ως προς την κάλυψη της επίμαχης εισφοράς έγινε από τον ίδιο

παραπομπή στο διοικητικό κόστος, το οποίο, όμως, όπως αποδείχθηκε μετά από υπολογισμούς, δεν επαρκούσε για την κάλυψή της, με αποτέλεσμα αφ' ενός οι διευκρινίσεις να είναι ανακριβείς και ανεπαρκείς, και αφ' ετέρου η οικονομική προσφορά του αποδεικνύεται κατώτερη του ελάχιστου νόμιμου κόστους. Σε κάθε περίπτωση, ο ισχυρισμός αυτός, περί κάλυψης του κόστους της επίμαχης εισφοράς από το εργολαβικό κέρδος, το πρώτον προβαλλόμενος ενώπιον της ΑΕΠΠ και όχι έστω με τις διευκρινίσεις ενώπιον της Αναθέτουσας Αρχής, συνιστά ανεπίτρεπτη προσπάθεια «διόρθωσης» των ήδη δοθεισών διευκρινίσεων που επ' ουδενί δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι θεραπεύει τις ήδη παρασχεθείσες διευκρινίσεις. Επομένως, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος και για τον ανωτέρω λόγο.

δ) Περαιτέρω και ο ισχυρισμός ότι «...η άνω εισφορά αποτελεί ασφαλιστική εισφορά και επειδή με τις διατάξεις της διακήρυξης ανέλαβα την υποχρέωση να καταβάλω κάθε νόμιμη ασφαλιστική εισφορά, υποβάλλοντας μάλιστα ταυτόχρονα την από 12/6/2019 υπεύθυνη δήλωσή μου, με την οποία δήλωσα ότι έλαβα γνώση όλων των όρων της διακήρυξης και ότι δεσμεύομαι ότι θα συμμορφώνομαι πλήρως με όλους τους όρους αυτής, δεσμεύομαι πλήρως ότι θα καταβάλω την ως άνω εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ. η οποία για την επιχείρησή μου ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 240€ ετησίως (= 12 εργαζόμενοι X 20 €), όταν εκδοθεί η σχετική εγκύκλιος του ΕΦΚΑ που θα ορίζει τον ακριβή χρόνο καταβολής της...» είναι ομοίως αλυσιτελής και δεν αίρει την ανακρίβεια των δοθεισών διευκρινίσεων και την παρανομία της οικονομικής προσφοράς του, καθόσον η εν λόγω εισφορά ασφαλώς και αποτελεί κόστος του επίμαχου έργου, το οποίο εκτελείται σε ετήσια (τουλάχιστον) διάρκεια και επομένως η καταβολή της εισφοράς αυτής για τους 12 εργαζομένους που θα απασχοληθούν, δηλ. 240 ευρώ, θα επιβαρύνει το κοστολόγιο του επίμαχου έργου, το οποίο δεν θα μπορούσε να είναι ζημιογόνο για κανέναν προσφέροντα, ανεξάρτητα από το πότε θα προκύψει η υποχρέωση καταβολής του επίμαχου ποσού στον οικείο ασφαλιστικό φορέα (ΕΑ ΣτΕ 840, 791/2008).».

34. Επειδή, όπως προέκυψε μετά από ενδελεχή επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης και όπως απόλυτα ορθά ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, δεν αποτέλεσε αιτία αποκλεισμού της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης, η παράλειψη εκ μέρους της να γίνει ειδική μνεία στην οικονομική της προσφορά, σχετικά με την καταβολή της εισφοράς υπέρ Ε.Λ.Π.Κ., όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα. Αντιθέτως, όπως επισημαίνει όλως βάσιμα και η αναθέτουσα αρχή, στις απόψεις της, η προσφεύγουσα δεν έχει συμπεριλάβει καθόλου στην οικονομική της προσφορά και δη στο κονδύλι που αφορά τον υπολογισμό του νόμιμου εργατικού κόστους, τις νόμιμες εργοδοτικές εισφορές υπέρ Ε.Λ.Π.Κ., οι οποίες για την προσφεύγουσα ανέρχονται στο ποσό των διακοσίων σαράντα ευρώ (240,00 €), όπως προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των δώδεκα (12) εργαζομένων που προσφέρει Χ 20,00 € που είναι η ετήσια εργοδοτική εισφορά ανά εργαζόμενο, βάσει του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου. Σύμφωνα λοιπόν με το υπολογισθέν διοικητικό κόστος που αναφέρει στην οικονομική της προσφορά η προσφεύγουσα επιχείρηση, ήτοι το ποσό διακοσίων ευρώ (200,00 €), στο οποίο κατά τους ισχυρισμούς της ενσωματώνεται και η εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ., συνάγεται ευχερώς ότι αυτό δεν επαρκεί για την κάλυψη του εν λόγω κονδυλίου, το οποίο σε κάθε περίπτωση υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων (200,00 €) ευρώ. Εξάλλου, απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το ποσό των επτακοσίων πενήντα ευρώ (750,00 €), το οποίο συναπαρτίζεται από το προϋπολογισθέν διοικητικό κόστος και το εργολαβικό κέρδος (200,00 € διοικητικό κόστος + 550,00 € εργολαβικό κέρδος), επαρκεί για την κάλυψη της ως άνω εισφοράς υπέρ Ε.Λ.Π.Κ., καθώς όπως ορθά αναφέρει η παρεμβαίνουσα, ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, εφόσον το εργολαβικό κέρδος, κατά δήλωση της ίδιας της προσφεύγουσας, αλλά και κατά λογική αναγκαιότητα, συνιστά το επιχειρηματικό όφελος από την εκτέλεση του έργου και δεν είναι εκ της φύσεως του προορισμένο για την κάλυψη εξόδων εκτέλεσης του έργου, όπως η ασφαλιστική εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων και ο τέταρτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, δοθέντος ότι το υπολογισθέν διοικητικό κόστος εκ μέρους της

προσφεύγουσας, όπως αποδείχθηκε αμέσως προηγουμένως, δεν επαρκεί για την κάλυψη της εισφοράς υπέρ Ε.Λ.Π.Κ., ενώ αντίστοιχα γίνονται δεκτοί οι περὶ του αντιθέτου ισχυρισμοὶ της αναθέτουσας αρχῆς και της παρεμβαίνουσας.

35. Επειδὴ, παράλληλα, ἡ προσφεύγουσα επιχείρηση, επικαλούμενη τὴν ἀρχὴ του ενιαίου μέτρου κρίσης, ισχυρίζεται στὴ σελ. 13 τῆς ὑπὸ κρίση προσφυγῆς τῆς ὅτι και ἡ οικονομικὴ προσφορά τῆς προσωρινῆς ἀναδόχου παρουσιάζει τὴν ἴδια ἀκριβῶς πλημμέλεια με τὴν προσφορά τῆς, ὡς πρὸς τὴν κράτησης τῆς εισφοράς υπέρ Ε.Λ.Π.Κ. και ὡς ἐκ τούτου, βάσει τῆς ἀρχῆς του ἴσου μέτρου κρίσης, θα ἔπρεπε για τὸν ἴδιο λόγο ἡ ἀναθέτουσα ἀρχὴ εἴτε να ἀπορρίψει και τὴν οικονομικὴ προσφορά τῆς προσωρινῆς ἀναδόχου, εἴτε να κάνει δεκτὴ και τὴν προσφορά τῆς προσφεύγουσας επιχείρησης και να ὀρίσει αὐτὴν προσωρινὸ ἀνάδοχο του διαγωνισμοῦ, καθ' ὅσον υπέβαλε τὴν πλέον συμφέρουσα ἀπὸ οικονομικὴ ἀποψη προσφορά. Ἐπὶ του ἀνωτέρω πρόσθετου ισχυρισμοῦ τῆς προσφεύγουσας επιχείρησης, ἡ παρεμβαίνουσα, επικαλεῖται ὅτι: **«3. Ὅσον ἀφορὰ τὶς αἰτιάσεις σε βάρους τῆς εταιρίας μας πρέπει να σημειωθοῦν τα εξῆς:**

Ὁ ισχυρισμὸς του προσφεύγοντος ὅτι οὔτε και ἡ εταιρία μας ἀνέφερε στὴν προσφορά τῆς και τὴν ἀντίστοιχη ἀνάλυσή τῆς τὴν ἐπίμαχη εισφορά, ἐκτὸς του ὅτι προβάλλεται ἀνευ ἐννόμου συμφέροντος, ἐφόσον ὁ ἐν λόγω προσφεύγων ἔχει ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τὴ διαγωνιστικὴ διαδικασία, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἐρειδόμενος σε σφαλμένη προϋπόθεση, ὅπως παραπάνω ἐξηγήθηκε, στο μέτρο που δὲν ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴ διακήρυξη ἐιδικὴ μνεία του συγκεκριμένου κονδυλίου (εἰσφορά υπέρ κατασκηνώσεων) σε ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς προσφοράς κάθε συμμετέχοντος. Ἐπομένως, ἡ προσφορά του προσφεύγοντος, ὅπως ἀνωτέρω ἐξηγήθηκε, δὲν ἀπορρίφθηκε για τὸν λόγο που επικαλεῖται ὁ ἴδιος, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ ἐκτίμηση τῶν δοθεισῶν διευκρινίσεων του. Ἀντιθέτως, ἡ εταιρία μας παρείχε ἐπαρκεῖς διευκρινίσεις ὡς πρὸς τὴν καταβολὴ του συγκεκριμένου κονδυλίου, ἀναφέροντας στο ἀπὸ 2-7-2019 ἀπαντητικὸ ἐγγράφὸ τῆς ἐπὶ του ἀντίστοιχου 862/25.6.2019 ἐρωτήματος παροχῆς διευκρινίσεων τῆς Ἀναθέτουσας Ἀρχῆς ὅτι: «Σημειώνεται ὅτι ἡ εταιρεία μας ἔχει δηλώσει στὴν προσφορά τῆς ἐπαρκές ποσό

διοικητικού κόστους 1200€ στο οποίο συμπεριλαμβάνεται ποσό 560 ευρώ για εισφορά υπέρ παιδικών κατασκηνώσεων (σαν μέγιστος αριθμός κατά το μήνα Αύγουστο 28 εργαζόμενοι).....». Επομένως, αβασίμως γίνεται επίκληση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης, καθόσον οι ανωτέρω διευκρινίσεις μας ήταν καθ' όλα ακριβείς και ορθές, εφόσον το κόστος της εισφοράς υπέρ ΕΛΚΠ καλύπτεται πλήρως από το συνυπολογισθέν διοικητικό κόστος.».

36. Επειδή, ως προς τον ισχυρισμό περί παραβίασης του ενιαίου μέτρου κρίσης, το οικείο Κλιμάκιο κρίνει ότι προβάλλεται αλυσιτελώς, καθώς όπως ήδη εκτέθηκε ήδη στη σκέψη 34, η μη χωριστή αναφορά του ποσού υπέρ της εισφοράς Ε.Λ.Π.Κ., δεν αποτέλεσε λόγο αποκλεισμού της προσφοράς της προσφεύγουσας και συνεπώς, δεν διαπιστώνεται σε καμία περίπτωση, ταυτόσημη πλημμέλεια, μεταξύ των υποβληθεισών προσφορών, ώστε να συντρέχει περίπτωση ενδεχόμενης παραβίασης της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης. Ως εκ περισσού δε, αναφέρεται ότι, όπως σημειώνουν τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και η παρεμβαίνουσα, η τελευταία, ανταποκρινόμενη στο αίτημα της αναθέτουσας αρχής για παροχή διευκρινίσεων επί της οικονομικής της προσφοράς, υπέβαλε μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στις 02.07.2019, διευκρίνιση επί του με αριθμό πρωτοκόλλου 862/25.06.2019 εγγράφου της αναθέτουσας αρχής για παροχή διευκρινίσεων, όπου χαρακτηριστικά επισημαίνει μεταξύ άλλων, ότι: «[...]. Σημειώνεται ότι η εταιρεία μας έχει δηλώσει στην προσφορά της επαρκές ποσό διοικητικού κόστους 1200€ στο οποίο συμπεριλαμβάνεται ποσό 560 ευρώ για εισφορά υπέρ παιδικών κατασκηνώσεων (σαν μέγιστος αριθμός κατά το μήνα Αύγουστο 28 εργαζόμενοι), ποσό 25 ευρώ ως κόστος Εγγυητικής Επιστολής Συμμετοχής και ποσό 30 ευρώ κόστος Εγγυητικής καλής Εκτέλεσης από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. [...]». Κατά συνέπεια και αυτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί πλημμελειών της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και εφαρμογής της αρχής του ενιαίου μέτρου της κρίσης, κρίνεται απορροπτός ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και της παρεμβαίνουσας.

37. Επειδή, τέλος, αναφορικά με τον πέμπτο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχείρηση υποστηρίζει ότι η απόρριψη της οικονομικής της προσφοράς ως ασαφούς, είναι αντίθετη στις διατάξεις της διακήρυξης και του Ν. 4412/2016 καθώς επίσης και στις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης, της χρηστής διοίκησης και της επιείκειας, καθ' όσον για την υποβολή της οικονομικής της προσφοράς χρησιμοποίησε τα συνημμένα στην επίδικη διακήρυξη προτυπωμένα έντυπα οικονομικής προσφοράς και οικονομικής ανάλυσης προσφοράς και ως εκ τούτου οι επικαλούμενες από την αναθέτουσα αρχή «ασάφειες» της προσφοράς της δεν οφείλονται σε δική της υπαιτιότητα, αλλά σε ίδιο αυτής σφάλμα και δεν θα πρέπει να αποβούν σε βάρος της προσφεύγουσας επιχείρησης και να οδηγήσουν στον αποκλεισμό της. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της προσφεύγουσας επιχείρησης, η αναθέτουσα αρχή, στις απόψεις της, όπως εκθέτει στη σελ. 6-7, υπό «Επί του 5^{ου} λόγου της προδικαστικής προσφυγής», ισχυρίζεται ότι ο πέμπτος λόγος προσφυγής τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και απορριπτέος καθ' ολοκληρία. Αντίστοιχα, η παρεμβαίνουσα, επί του πέμπτου λόγου προσφυγής, υποστηρίζει τα αναφερόμενα στη σκέψη 26 της παρούσας, στην οποία και παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων.

38. Επειδή, σχετικά με τον ανωτέρω λόγο, πέραν των όσων αναλύθηκαν διεξοδικά στις σκέψεις 26-36 της παρούσας και στοιχειοθετούν βάσιμα τις πλημμέλειες της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας επιχείρησης, η τελευταία με τον επίμαχο λόγο προσφυγής, δεν προβάλλει συγκεκριμένες αιτιάσεις σε βάρος της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά αρκείται στο να επικαλεστεί αορίστως, ότι οι ασάφειες της προσφοράς της οφείλονταν σε ίδιο σφάλμα της αναθέτουσας αρχής, θεωρώντας ότι αυτές προκλήθηκαν, εξαιτίας της χρήσης από την προσφεύγουσα των προδιατυπωμένων εντύπων οικονομικής προσφοράς και οικονομικής ανάλυσης της προσφοράς της, όπως αυτά επισυνάπτονταν στη διακήρυξη και αποτελούσαν αναπόσπαστο τμήμα της και συνεπώς, δεν δύνανται οι όποιες πλημμέλειες της προσφοράς της να αποδοθούν σε δική της υπαιτιότητα και να οδηγήσουν στον αποκλεισμό της.

Ωστόσο, όπως προέκυψε αβίαστα από την ανάλυση των επιμέρους λόγων προσφυγής και των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βασίμως ότι υπήρχε οποιαδήποτε πλημμέλεια, ασάφεια ή αμφισημία στα συνημμένα στη διακήρυξη έντυπα οικονομικής προσφοράς, κατά τρόπο που να αποτρέπει ή να εμποδίζει καθ' οιονδήποτε τρόπο τους συμμετέχοντες, να υποβάλλουν άρτιες, πλήρεις και συγκρίσιμες μεταξύ τους προσφορές, σε απόλυτη συμμόρφωση με τα οριζόμενα στη διακήρυξη του διαγωνισμού. Εξάλλου, τα οριζόμενα στα έγγραφα διαγωνισμού, είχαν καταστεί εγκαίρως γνωστά σε απροσδιόριστο αριθμό εν δυνάμει υποψηφίων που είχαν την πρόθεση να μετάσχουν στον υπό κρίση διαγωνισμό, είχαν οριζόντια εφαρμογή και σε κάθε περίπτωση, δεν τέθηκε ουδένα ζήτημα περί της σαφήνειάς τους, από οποιονδήποτε συμμετέχοντα, από τους συνολικά οκτώ (8) που υπέβαλαν προσφορά και έλαβαν μέρος στη διαγωνιστική διαδικασία. Ως εκ περισσού δε τονίζεται ότι όπως έχει κριθεί από τη νομολογία, στις δημόσιες συμβάσεις ισχύει ο κανόνας της, κατά στάδια, προβολής των λόγων, ήτοι λόγοι που αφορούν σε προγενέστερο στάδιο δεν μπορούν να προβληθούν σε μεταγενέστερο, αλλά θα πρέπει να προβάλλονται επικαίρως (ΕΑ ΣτΕ 207/2002, 295/2003, 602/2003, 884/2003, 69/2005, 1032/2005, 245/2011 κ.ά.). Η αρχή αυτή, της επίκαιρης και αυτοτελούς προσβολής των βλαπτικών πράξεων όλων των οργάνων του διαγωνισμού εντάσσεται στους αρνητικούς όρους του εννόμου συμφέροντος, αποκλείοντας τον παρεμπύπτοντα έλεγχο της νομιμότητας των λόγων αυτών με την ευκαιρία της προσβολής των μεταγενέστερων πράξεων ή παραλείψεων της διαγωνιστικής διαδικασίας με την προδικαστική προσφυγή (ΕΑ ΣτΕ 305/2011, 65/2012). Ειδικότερα και επί διακηρύξεων γίνεται δεκτό ότι εφόσον έχουν υποβληθεί οι προσφορές, προκειμένου να είναι παραδεκτή η προσβολή όρων της διακήρυξης θα πρέπει να έχει προηγηθεί η κατάθεση της προσφοράς του συμμετέχοντος οικονομικού φορέα με επιφύλαξη (ΕΑ ΣτΕ 957/2003, 386/2005, 1122/2008), προϋπόθεση που εν προκειμένω δεν πληρούται, αφού και η ίδια η προσφεύγουσα δεν υποστήριξε στην υπό κρίση προσφυγή της ότι δεν έχει αποδεχτεί ανεπιφυλάκτως τους όρους της διακήρυξης. Ως εκ τούτου δεν υφίσταται έννομο

συμφέρον της να αμφισβητήσει τη νομιμότητα όρων της διακήρυξης με την ευκαιρία της προσβολής μεταγενέστερης βλαπτικής για τα συμφέροντά της πράξης της αναθέτουσας αρχής, ως εν προκειμένω, όπου ανεπιδικάτως προβάλλονται στο παρόν στάδιο αξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς των υποψηφίων, λόγοι που κατ' ουσίαν στρέφονται κατά της διακήρυξης και πιο συγκεκριμένα κατά του άρθρου 2.2.4 αυτής (Α.Ε.Π.Π. 198/2017, 72/2018).

39. Επειδή εξάλλου, όπως έχει κρίνει και η Α.Ε.Π.Π. (191/2017, 28/2018, 453/2018, 709/2018, 870/2019 και 991/2019) λόγοι που αφορούν τους όρους της διακήρυξης ή και προγενέστερο στάδιο του διαγωνισμού προβάλλονται ανεπιδικάτως στο παρόν στάδιο κι επομένως απαραδέκτως (βλ. ΣΤΕ 2770/2013, 5690/1996, 964/1998 Ολομ., 966/1998 Ολομ., 1415/2000 Ολομ., 3602/2005 επταμ., 702/2008, 1794/2008, 1667/2011 Ολομ., 3952/2011, 2137/2012, πρβλ. και ΔΕΚ, απόφαση της 12.2.2002, Universale-Bau AG, C-470/99 , σκέψεις 65 έως 79, καθώς και απόφαση της 27.2.2003, Santex SpA, C-327/00 , σκέψεις 32 έως 66). Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος προσφυγής απορρίπτεται ως αόριστος. Στον βαθμό δε που θεωρηθεί ότι με αυτόν επιχειρεί η προσφεύγουσα να πλήξει ανεπιδικάτως όρους της διακήρυξης, ο λόγος αυτός κρίνεται απορριπτέος, προεχόντως ως απαραδέκτως προβαλλόμενος κατά τα ως άνω εκτεθέντα. Ομοίως, πρέπει να γίνουν δεκτοί οι σχετικοί ισχυρισμοί που προβάλλει η αναθέτουσα αρχή.

40. Επειδή, κατ' ακολουθίαν πρέπει η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή να απορριφθεί.

41. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

42. Επειδή, πρέπει να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Αριθμός Απόφασης: 1044/2019

Δέχεται την ασκηθείσα παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 30 Αυγούστου 2019 και εκδόθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2019 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Ηλέκτρα Νικολακοπούλου